

Keloğlan ile Sihirli Tas

Bir varmış, bir yokmuş. Allah'ın kulu çokmuş. Uzak bir köyde Keloğlan ile ihtiyar annesi beraber yaşarlarmış. Keloğlan'ın annesi onu “Kel oğlum, keleş oğlum” diye severmiş. Günlerden bir gün Keloğlan annesinden izin alıp balık tutmaya gitmiş. Belki bir kaç balık yakalarım, anacığımla pişirir, yeriz. Aç karnımızı doyururuz” diye düşünüyormuş.

Irmağın kenarına gelip oltasını salmış. Öğleye doğru kocaman bir balık tutmuş. Pulları gümüş gibi parlak, gözleri cam gibi aydınlık, güzel mi güzel bir balıkmış bu... Keloğlan balığın pullarını kazımış, karnını yarıp temizlemek istemiş. Bir de ne görsün! Balığın karnı içinde kocaman bir tas durmuyor mu? Keloğlan bir sevinmiş, bir sevinmiş ki sormayın. “Hem balığı götürürüm anama, hem tası” demiş.

Tası su ile doldurup balığı yıkamak istemiş. Birden inanılmayacak bir şey olmuş. Tastan boşalttığı sular altın olarak akıyormuş yere. Keloğlan çok şaşırılmış. Bir kaç kere denemiş, hep altın akıyormuş tastan. “Bu, sihirli bir tas galiba. Hemen anama haber vereyim” demiş. Evlerine koşmuş.

Sihirli tase küpler dolusu suyu doldurup doldurup boşaltmış. Suyu boşalan küplere de altınları biriktirmiş. Artık ülke hükümdarı bile onun yanında fakir sayılırmış... Keloğlan günler sonra büyük bir saray yaptırıp oraya taşınmış. Kendisine hizmetçiler tutmuş. Sevdiği ve istediği her şeyi alıyor, en güzel yemekleri yiyormuş. Sonunda altınlarının çokluğu onu şımartmaya başlamış.

Gereksiz masraflara, lüzumsuz harcamalara girişmiş. “Oğlum bu işin sonu kötü olabilir” diye öğüt vermeye çalışan anasını bile dinlememiş.

“Sihirli tas elimde, ne istersem yapabilirim...” diyormuş.

Keloğlan'ın böyle kendini beğenmesi, şımartması ve hırsa kapılması, insanların ona duyduğu sevgiyi azaltmış.

Herkes “Eski hali bundan daha iyiydi. Gözünü hırs bürüdü Keloğlan'ın” demeye başlamış.

Keloğlan bir gün daha çok altın elde etmek için, sihirli tasını eline alıp ırmağın kenarına gelmiş. “Suyu tükenecek değil ya, bir saray da buraya yaptırayım. ” demiş. Gurur ve kibirle tasını suya daldırmış. Kıyıda biriken altınlar hırsını artırıyor muş. Daha hızlı daha hızlı daldırmaya başlamış tası. Artık altınlardan başka bir Şey dşnmyormuş. Birden tas elinden kayıp suya düşmüş. Keloğlan onu tutmak için eğilince kendisi de ırmağa yuvarlanmış. Yüzme bilmediği için hızla akan ırmakta neredeyse boğulacaktı. Bin bir güçlükle kenara çıkmış. Kendisi suda çırpınıp dururken, biriktirdiği altınları da hırsızlar alıp götürmüşler.

Artık tası bulmanın da imkanı kalmadığından ağlaya ağlaya annesinin yanına dönmüş. Başına gelenleri anlatmış. Yaşlı kadın:

– zlme yavrum, demiş. Hay’dan gelen H’ya gider. Zaten, sen o tası alınının teri, elinin emeği ile kazanmamıştın. Üstelik zenginlik seni iyice Őımartmıřtı. Böylesi daha iyi oldu. Hiç olmazsa kendini başkalarından üstün görme hastalığından kurtulursun.”

Keloğlan bu sözlerle teselli bulmuş. Anasına hak vermiş. O günden sonra da Sihirli Tası bir daha hiç anmamış...